

Največje darilo, ki ga lahko daš človeku, je, da mu ponudiš pomoč pri **odkrivanju bogastva v njem**. Ta knjiga je nastala prav s tem ciljem. Zavedanje tega bogastva človek na pragu tretjega tisočletja namreč še kako potrebuje.

Ob tej knjigi ne boste mogli ostati ravnodušni. V vas bo sprožila upor in ogorčenje ali pa boste v njej prepoznali **pravi zaklad**. Njeno poslanstvo je namreč pomagati vam pri občutni širitvi **spoznavnega obzorja**, torej pri razumevanju vsega, kar nam je mogoče spoznati. »Kaj pa mi je tega treba?« bo kdo vprašal. Boljše razumevanje sveta in sebe je pogoj za večjo **kakovost življenja**, večjo neustrašnost, trden notranji mir, večjo ustvarjalnost itd. Širjenje spoznavnega obzorja omogoča širitev zavesti in duhovni napredek, nujno potreben za ozdravitev bolnega duha naše civilizacije. To je edini način, da se izkopljemo iz sedanje globalne krize, kajti um nas je zapeljal v labirint, iz katerega brez novega znanja ni izhoda. Vsak od nas čuti nekakšen notranji nemir in se vsaj nejasno zaveda, da je treba nekaj storiti. To, kar je treba storiti, pa je – obrniti se k sebi, napraviti kakovosten **premik v zavedanju sebe**. Zavedanje in poznavanje sebe je prvi pogoj za razumevanje sveta. K boljšemu zavedanju nas med drugim sili tudi narava z vse hujšimi preizkušnjami, ki nas opominjajo na zelo relativen pomen materialnega bogastva.

Težko je verjeti, pa vendar trditev ni brez podlage: človeštvo se je znašlo v podobnem položaju kot v davnini, ko je večina še mislila, da je Zemlja **ravna plošča**, nekateri pa so trdili, da je krogla. Takrat je bilo treba v glavah napraviti velik miselni preskok, ki je omogočil razširitev »materialnega obzorja«, obzorja materialnega sveta. Osebnostno sem prepričan, da pred podobnim korakom stojimo tudi **danes**, ko se začnemo zavedati, da je materialna stvarnost le del področja spoznavnega, in začnemo gledati celostno. S predstavo o Zemlji kot krogli je bil storjen velik korak v razvoju razuma, ko je človek začel opazovati okolje s poglobljenim zanimanjem, kar je pripeljalo do sistematičnega pristopa k raziskovanju narave, do znanosti. Razumska iskanja so se usmerila na področje **zunanjega sveta**, ki pa je le del tistega, ki ga lahko dosežemo z razumom. Znanost je z bliščem novih dosežkov in spoznanj navduševala znanja željne množice in odločilno prispevala k ustvarjanju vtisa, da je znanje o zunanjem svetu pomembnejše od vsega drugega. Čas je, da to popravimo in znova vzpostavimo naravno sozvočje.

Racionalni um je od srednjega veka naprej napredoval bliskovito, religije pa niso bile sposobne človeku ponuditi tudi kakovostnejše in razvitejšemu razumu primernejše **duhovne hrane**. Človek se je razvijal po razumski, logični plati, čustveno in duhovno pa tako rekoč nič. To se je odrazilo tudi na povsem fiziološki ravni: razvijali smo levo možgansko polovico, desne pa ne. Zato marsikaj vemo o zunanjem svetu, o svojem notranjem svetu, o sebi in o **svojem bistvu** pa le nekaj malega – toliko pač, kot so nam znale ponuditi religije. Žal te niso zagotovile možnosti, da bi bil razvoj človeške zavesti celovit; nekatere vztrajajo pri okostenelih stališčih, druge pa so izgubile vizijo in zapadle miku materialnosti, kar jih je spremenilo v bogastva željne ustanove, ki jim pastorala ni na prvem mestu. Ta dvoličnost je marsikoga odvrnila od tedaj pomembnega izvora duhovnega znanja, ki pa je razmeroma skromno. Večina civiliziranih ljudi, ki so pretežno trdno zasidrani v materializmu, je prepričana, da smo predvsem snovno telo z nekaj malega elektro-kemije v možganih, ki ustvarja zavest. Ne zavedamo se, da materialistični svetovni nazor ne le močno **omejuje naš intelektualni domet**, temveč zavira naše potenciale in nas omejuje pri duhovni rasti.

Morda se ne zavedate, pred kako pomembno nalogo stojimo danes. Popraviti moramo **razumsko neravnovesje** v sebi, ki je odraz velike razlike med umsko in duhovno razvitostjo, kar povzroča v nas napetost in ruši naravno sozvočje. Zdaj smo tako rekoč duhovno nerazviti. Smo kot ptič z enim krilom. Nikar se ne čutite prizadeto ob tej izjavi; gre za normalen **evolucijski razvoj**, za katerega je značilno nihanje od ene polarnosti k drugi, vse do uravnoveženja obeh. Pred nami so širna prostranstva duhovnega sveta z obiljem **duhovnega bogastva**, ki nas bo oplemenitilo in dvignilo daleč nad raven, na kateri se nahajamo danes.

Ob omembi duhovnega znanja vsakdo pomisli na religijo ali vero. Marsikdo izraza **duhovnost** in **religija** tudi enači, toda v resnici sta to dva popolnoma različna pojma. Naj takoj razjasnim, da pod duhovnostjo ne pojmem konceptov religije ali verske predanosti, temveč **celosten** pogled na svet, ki presega materialistični okvir. Duhovnost je tisti del človekovega zavedanja, ki skupaj z znanjem o

zunanjem svetu tvori celoto človekove spoznave. Res je, da je bila religija v zgodovini glavni vir znanja o duhovnosti, a to znanje je bilo in je še zelo nepopolno, kajti **tvorci religij** so imeli v ozadju, kot bomo v knjigi dodobra spoznali, povsem drugačen namen kot človeka **približati samemu sebi**.

S tem ko se je veljava religij predvsem v razvitem svetu zmanjševala, je manj učinkovita tudi tista njihova pozitivna komponenta, ki predstavlja eno njihovih najpomembnejših kvalitiet: **moralni kodeks**. Materializem ne potrebuje etike in morale. Znanost nas uči, da je svet nastal po naključju, zato nima ne cilja ne smisla. Takšno stališče nas usmerja k preživljanju svojega življenja tako, da se molekule našega telesa v kratkem veku našega življenja čim bolj napolnijo z raznimi užutki. Uživaj, dokler lahko. Kakšna čast, pravica, humanost, etika! To je nekaj, kar ne izhaja iz materije, zato je odvečno. Ali res?

Danes nam je jasno, da je **znanost brez etike** uničevalna. Odsotnost etike in morale ter denar oziroma kapital kot nesporna vrednota so svet pripeljali v zelo zaskrbljujoč položaj. Dobičkarjem nobena žrtev ni prevelika, da je v iskanju kratkoročnih koristi ne bi izkoristili. A talec takšne politike nista le narava in okolje, talec smo mi sami, ki smo neločljiv del narave. Kar uničuje naravo, uničuje nas. Kar uničuje tisto, kar vidimo zunaj, uničuje tudi tisto, kar je znotraj.

Izhodiščno misel lahko nadaljujemo takole: podobno, kot se je s predstavo o Zemlji kot krogli drastično razširilo materialno obzorje človeka, se bo z odkritjem »prave duhovnosti«, torej z osvojitvijo celostnega pogleda na svet, drastično razširilo naše **spoznavno obzorje**. Človek je nepredstavljivo več kot telo – je duhovno bitje, ki ima dostop do doslej neznanih razsežnosti in kakovosti življenja. Ob tem zavedanju vam bo ta knjiga lahko pomagala, da boste svoje duhovno obzorje še razširili in se oplemenitili z novimi spoznanji. Edina prava pot je zaživetiti **z novim znanjem**.

Preprost opis sedanjega položaja bi bil, da smo postali ujetniki materialne ravni. **Um** je zrasel čez vse meje in se iz koristnega sluge prelevil v tirana. Obenem je v svojem razvoju zaostal, ker se je ujel v zanko, iz katere ne najde poti. Iz nje se lahko izmota le tako, da razbije goro ustaljenih konceptov, vzorcev in metod – vsi so bili zgrajeni v preteklosti, zato ne odražajo več sedanje stvarnosti. Ne zavedamo se, da **napredek** nikoli ni prišel z logičnim dograjevanjem obstoječega znanja, temveč skozi **intuitiven** uvid. Intuicija, ki je vez z duhovnim svetom, pri današnjem načinu razmišljanja nima možnosti za razcvet in napredek.

Potrebujemo nov, **enoten miselni koncept**, nov svetovni nazor, ki bo zunanji in notranji svet razlagal enotno, prepričljivo in brez spodrseljavev. Niti znanost niti religija takšnega koncepta danes nista sposobna ponuditi. Novo znanje mora preseči materialistični spoznavni okvir, omogočiti uresničevanje višjih, bolj zapletenih, bolj domišljenih idej. Ponuditi mora prepoznavanje mehanizmov zavesti, delovanja uma, življenja v nas in naše identitete. Novo znanje bo omogočilo učenje brez trpljenja – na dovolj visoki ravni duhovnega razvoja bolečina in trpljenje nista več osnovno gonilo napredka.

Sodobni človek ob vsem svojem tehnološkem znanju ne zna povedati, kaj je življenje in kakšen je njegov smisel. Življenja preprosto ne znamo pojasniti, saj znanost o tem molči. Ugotovil sem, da sta prepoznavanje moje resnične narave in moj duhovni razvoj **najpomembnejša naloga**, ki si jo lahko zastavim. S prepoznavanjem človekove Biti padejo vsi njegovi **strahovi**, odkrijejo se njegova večna narava in njegove neslutene moči. S takšnim spoznanjem človeka ni mogoče izkoriščati. Prav zato nam tako znanost kot religije, šolstvo in mediji prave informacije prikrivajo in otežujejo dostop do njih. A čas bo spremenil tudi to. Zdaj se tega zaveda vse več ljudi.

Sloviti pisatelj **Eckhart Tolle** je zapisal misel, nad katero se velja zamisliti: »Miru ne boš našel s spreminjanjem življenjskih okoliščin, temveč s spoznavanjem svoje prave, najgloblje narave. Reinkarnacija ti ne bo pomagala, če v naslednjem življenju še vedno ne veš, kdo si. Vsa beda na planetu je posledica poosebljenega doživljanja 'mene' oziroma 'nas', ki prekrije tvoje bistvo. Če se svojega bistva ne zavedaš več, boš nazadnje vedno povzročil trpljenje. Tako preprosto je to.«

Ko opazujemo uničeno naravo, zastrupljen zrak, vodo in zemljo, se ne zavedamo, da smo prav tako **uničeni znotraj**. Bolj kot kdaj koli je človek danes odtrgan od svojih korenin in zasušnjen z življenjskim tempom, ki uničuje njegovo dušo. Želi pobegniti uničujočemu vrtincu, ki ga vse bolj srka vase, želi si srečnejšega življenja, ki ga zaman išče v potrošništvu in užitkih. **Miselni oklep**, ki si ga je nadel sam, poka po vseh šivih, zato bolj kot kdaj koli prej potrebuje novo znanje in novo duhovno hrano. Kdor ne ve, kaj ga je pripeljalo v zagato, tudi ne more vedeti, kako se rešiti iz nje. Doslej je ves svoj svet gradil

na zunanosti in na povsem napačni predstavi o tem, kar je. Napočil je čas preobrazbe, narava nam z močnimi krči to sporoča že nekaj časa.

V novem tisočletju ne bo prostora za duhovno nerazvitega, zgolj v materialnost usmerjenega človeka, treba bo imeti večje kvalitete. Ko bomo **združili** tehnološki napredek, zdrav razum in duhovnost, bo omogočen dandanes nepredstavljen razvoj, ki bo omogočil dobo **miru in blagostanja**. Zemlja ne bo več solzna dolina.

Sedanja splošna raven zavesti ne zadošča, da bi svet napredoval k srečnejši prihodnosti. To sem dojel že pred leti, ko sem na slabo poznavanje pojavnega strahu opozoril s knjigo *Planet strahu*. Tega se je zavedal tudi pokojni predsednik države **dr. Janez Drnovšek**, ki je s svojimi knjigami pretresel in predramil duhovno zavest Slovencev. V zgodovino se je zapisal z zlatimi črkami zaradi vsaj dveh velikih dejanj: opozoril je, da se mora človek obrniti vase in poslušati glas srca, obenem pa je pokazal, da lahko tudi visok politik deluje kot človek visokih načel in s poslušanjem za malega človeka. Moja želja je nadaljevati pot, ki jo je začrtal pokojni predsednik.

Moj pogled na stvarnost in možne rešitve je zdaj obogaten z mnogimi novimi spoznanji, ki sem jih prelil v to knjigo. Prepričan sem, da so prav ta spoznanja porok za premagovanje problemov in **izzivov tretjega tisočletja**. Prav to je njen namen. Pokazati vam želi svet v takšni podobi, da boste lahko vgradili številne manjkajoče koščke v svoj mozaik stvarnosti, ki je zdaj strašljivo pomanjkljiv. Če ste se pripravljene prebuditi iz sna in dremeža, imate priložnost napredovati do močnejšega bitja, ki je vredno imena Človek.

Človek je več, kot ste si mislili doslej. Mnogo več, kot ste si znali predstavljati. A kako bi to vedeli – vzgajali so vas tako, da bi vas čim bolj obvarovali pred tem spoznanjem. Kako bi sicer z vami uspešno **manipulirali**? Potreben vam je – kot Trnuljčici – poljub, **poljub znanja in ljubezni**, in prebudili se boste iz dolgotrajnega sna ter zablesteli v povsem novi podobi.

Kako brati to knjigo?

Pričujoča knjiga je precej nenavadna v več pogledih, odstopa tudi od književnih okvirov, ki ste jih morda vajeni. Zato ni odveč nekaj pojasnil in napotkov, da vam bo branje in razumevanje olajšano.

Opazili boste, da se v knjigi združujeta **dve tematiki**, ki na videz ne sodita skupaj – zgodovinska razprava in nekakšno filozofsko poglobljanje v človekovo notranjost, duhovnost. Prav ti različni področji dajeta knjigi celovitost, ki jo sam v drugih delih pogrešam. Človek je dvojno – snovno in duhovno – bitje, zato je dvojni pristop nujen za pridobitev celovite podobe o človeku.

Človekov duhovni razvoj poteka **spiralno**: od ene tematike se premakneš k drugi, da bi se čez čas spet vrnil, jo poglobil in nadgradil z novimi spoznanji. Pri tem nihaš od zunanjih tem k notranjim (duhovnim) in nazaj. To pravilo sem upošteval tudi pri pripravi te knjige. Začenši z zunanjimi temami, sem se obrnil k notranjim (narava zavesti), se spet vrnil k zunanjim (zgodovina), da bi se naposled ustavil na področju notranjega, kjer ležijo vsi odgovori.

Marsikatero izjavo boste v tej knjigi prebrali **večkrat**. Naj vas to ne moti. Vsako trditev, ki jo želite sprejeti za svojo, je ugodno prebrati vsaj dvakrat. Ob drugem branju se morda spomnite, da vam je že znana, in jo tako utrdite ali pa se šele tedaj v celoti zaveste njenega pomena. Ponavljanje je posebno dobrodošlo za starejše možgane, ki niso več podobni suhi spužvi.

V tej knjigi navajam veliko informacij, ob katerih se bo marsikdo spotaknil. Pri marsikomu se bo pojavil dvom o verodostojnosti in vprašanje, ali so podatki **preverjeni**. Toda odgovor ni preprost. Za preverjanje vseh informacij, ki jih navajam, bi bilo eno življenje najverjetneje prekratko. Obenem pa se postavlja vprašanje, kako **prepričati prepričane** in potrditi verodostojnost podatkov, ki nasprotujejo uradnim razlagam in izjavam znanstvenih avtoritet. Ali velja verjeti neki trditvi le zato, ker prihaja iz ust uglednega človeka? Na koga se opreti, kadar se znanost moti? Resnici na ljubo ta ne bi nikoli napredovala, če v preteklosti ne bi verjeli trditvam, ki so nasprotovale ugotovitvam znanosti. Pokojni

sloviti francoski antropolog Claude **Levi Strauss** je izjavil: »Znanstvenik ni tisti, ki premore pravilne odgovore, temveč nekdo, ki zna postaviti prava vprašanja.« Žal se znanost dandanes ukvarja z obrobni problemi, najpomembnejših vprašanj pa niti ne poskuša načenjati.

Pri izboru podatkov, ki jih navajam, sem se opiral na lastna merila, ki jim lahko zaupate ali pa tudi ne. V ospredju sta dve: sodim, da so zaupanja vredni podatki, ki prihajajo od ljudi z veliko širino poznavanja stvarnosti in veliko **globino razumevanja** tematike. Verodostojnost podatkov je večja, kadar enake podatke navaja **več neodvisnih virov**. Običajno je tako, da podatek, ki je resničen, v sebi doživljaš drugače kot neresničnega.

Bralcu polagam na srce, da trditve v tej knjigi poskuša razumeti, ne pa jih čustveno obravnavati. **Čustven pristop** ni ustrezen, ker ustvarja prizadetost in ustvarja sodbe o »krivcih« za sedanje stanje. Posredovane informacije je treba obravnavati na višji ravni, ki ne graja, temveč razume in se s problemi ne spopada na tradicionalen način, temveč prepozna in **razume** globlje razloge in motive. Želim vas spodbuditi, da poiščete nov, **nenasilen** in trezen pristop, ki pomeni pomemben korak v prenovi vas samih. Vsak drugačen pristop vodi v **ponavljanje** zgodb, v menjavo ene kalvarije z drugo, ki se od drugih razlikuje le po imenih oblastnikov.

Morda se bodo ob branju nekaterih poglavij, posebno ob rekonstrukciji zgodovine, zbudili v vas kaki novi **strahovi**, a se bodo polegli, ko boste dobili celotno informacijo. Moj namen je prispevati k celovitejšemu pogledu na stvarnost, ne pa širiti nezaupanja, tesnobe vzdušja, pesimističnega razpoloženja ali jemati pogum. Ničesar namreč ne moreš zares spoznati, dokler si seznanjen le z njegovo **lepšo** platjo. Nesmiselno je objektivnejše informacije iskati pri dosedanjih informatorjih. Žal je odnos do vseh drugih informacij zelo odklonilen. Premalo se zavedamo dejstva, da se iz postane mlake ne moremo naužiti sveže vode.

Še kratko pojasnilo **o oblikovanju besedil**. Pri pisanju besedil sem uporabljal način **poudarjanja** posameznih pojmov ali besed, kar naj bi vam bilo **v pomoč**, morda pa se bo komu zdelo nenavadno ali celo moteče. Gre za način, ki omogoča hitrejšo pregledovanje besedila, razločnejše luščenje pomena, lažje kasnejše iskanje in utrjevanje prebranih informacij. Upam, da bo tudi vam v pomoč.

Še koristna informacija: knjiga je nastala v tesni povezavi s spletno stranjo www.prisluhni.si, kjer v zvezi z obravnavanimi temami najdete veliko koristnih besedil. Na tem spletišču se lahko poglobite v posamezna vprašanja, ki v tej knjigi niso obdelana zelo temeljito. Tam najdete tudi kazalce na spletne vire, iz katerih so informacije črpane.

Preden zakopljemo miselne lopate

Vsak od nas globoko v sebi čuti in se vse jasneje zaveda, da je to, kar vemo o sebi, mnogo manj od tistega, kar nam je mogoče o sebi dognati.

Da bi se človek zavedel, da je mnogo več od tistega, kar meni o sebi, potrebuje kaj več kot le nekaj preprostih trditev. Zaupanje v svojo **veličino** lahko pridobi le tako, da spozna novo razsežnost, v kateri se skrivajo doslej **nepoznane moči**, ki to veličino podpirajo. A to je zahtevna naloga, ki mora seči prav do temeljev miselne zgradbe razuma. Lotiti se je treba vseh gradnikov te stavbe in jih prenoviti, da bodo odsevali novo znanje in večjo kakovost; lahko bi tudi rekli – večjo svobodo. Bolj ko je neka miselna predstava popolna, manj je omejujoča, več svobode ponuja. Svobode v sedanjih konceptih materialnosti in telesa, pa tudi duše, manjka, zato ne moreta zadovoljivo podpreti večje veličine človeka.

V življenju sta pomembni le dve stvari – ljubezen in strah; zmanjševanje slednjega na račun prvega pomeni napredek. V preteklosti je bilo človeštvo deležno veliko strahu in laži, kajti z njima je mogoče ohranjati privilegije in vzvišen položaj. Zato je do zdaj vsakršno obveščanje in izobraževanje preprečevalo dostop do resnice. Znanje in informacije, ki so se natekali v naše glave, so natrpani s strahom. Ne ustrezajo resničnim dejstvom, ki pa jih je še vedno mogoče preveriti, **najti zanje ustrenejše razlage**. Prav tega sem se lotil in skušal popisati v tej knjigi. Kljub temu da se marsikdo

zaveda laži, ki smo jim izpostavljeni, še vedno slepo zaupa uradnim virom, znanosti, religiji in medijem. Ni še pripravljen sprejeti več resnice, več »svetlobe«. Toda število prebujajočih se osupljivo hitro veča. Ljudje se ob vse močnejših energijah in zunanjih pojavih prebujajo ter želijo porušiti zidove ječe, na katero so pristali nezavedno.

Ni druge poti kot širjenje in plemenitenje zaznave ter razumevanja – to velja tako za zunanji kot za notranji svet. Če bi delovali le v enem od obeh svetov, bi s tem rušili ravnovesje celote. Sprva sem bil v dilemi, ali bi **oba svetova** obravnaval v eni knjigi, saj je gradiva veliko, morda za koga tudi preveč. Toda želel sem ponuditi branje, ki slika celovito, čeprav grobo podobo prave stvarnosti in področja spoznavnega. To namreč današnji razdvojeni in sebi odtujeni človek krvavo potrebuje. Prenasičen z neuporabnimi informacijami je današnji človek osupljivo lačen pravih, ki omogočajo napredek. Zato sem se lotil obravnave precejšnjega števila tem, med katerimi ima posebno mesto obravnava razsežnosti zavesti. Doumel sem namreč, da je **razumevanje zavesti ključ** do boljšega razumevanja stvarnosti in večje kakovosti življenja. To področje grozljivo slabo poznamo. Nematerialni svet, svet naše notranjosti čaka, da ga odkrijemo. Prav vsak ima možnost svoje življenje dvigniti na višjo raven. Potrebna je le odločitev.

Še nekaj besed o **vsebini** knjige. V prvem poglavju knjige sem želel odstreti nekaj kratkih informacij in ponazoriti, kako slabo smo obveščeni. Tako porojeni dvom namreč pride zelo prav pri raziskovanju veljavnih konceptov. Najprej sem se v poglavju *Preverimo temelje miselne zgradbe*, lotil koncepta materialnosti in skozi številna nenavadna vprašanja poskušal utemeljiti nova spoznanja. Je zunanji snovni svet res objektivna danost? Je zastrašujoče prazni atom res gradnik trdne snovi? V poglavju *Stvarnost ni takšna, kakršna se zdi* sem poskušal odstreti duhovno ozadje stvarnosti in načeti osnovna vprašanja, ki odpirajo poglobljeno spoznavo sveta. Zatem sem se v poglavju *Medicina, kam greš?* lotil temeljev in paradoksov sodobne medicine. So mikrobi res povzročitelj bolezni? Zakaj medicina ne deluje?

V drugem delu knjige, v sklopu treh poglavij z uvodnim *Zgodovina skozi nova očala* sem skušal podati nov pogled na zgodovinsko tematiko. Menim namreč, da je vsa uradna zgodovina človeštva zgodba za lahkoverne. Uradno stališče zgodovinarjev ima usodno pomanjkljivost: ne priznava vpliva **nezemljanov** na človeško zgodovino. Z vključitvijo te informacije zgodovinski mozaik na mah postane neprimerno jasnejši in razumljivejši. A ne le to – z novim razumevanjem zgodovine prepoznamo načrt in motive v sedanjih **globalni politiki**, ki že tisočletja sledi istim smernicam. V poglavju *Sporočila glinenih ploščic* sem vas želel seznaniti z osupljivimi zgodovinskimi razlagami **Sumercev**, ki so zgodovino človeštva na glinenih ploščicah natančno popisali, vključno z zgodbo o Adamu in Evi. Avtor, ki je tu opravil veliko delo, je **Zecharija Sitchin**. Ker njegove knjige še niso doživele slovenskega prevoda, je to poglavje še posebno zanimivo.

Osrednje besedilo drugega dela je *Poskus rekonstrukcije zgodovine planeta Zemlja*, ki razjasnjuje veliko nedorečenosti in zgodovinskih neznank. Zaključno besedilo *Spoznanja, ki osupnejo* je posvečeno pomembnim spoznanjem, izluščenim iz zgodovinskih dejstev in stvarnih dokazov, pa tudi obravnavi ozadja religij. Razgalja tudi škodljive vplive sedanjega finančnega sistema in denarnih mehanizmov, ki so med najhujšimi prevarami človeka vse od izuma denarja naprej. Resnična škoda je, da ljudje o plačilnem sredstvu, ki je zelo močno orodje za manipulacije, vemo tako malo.

V tretjem delu knjige sem v treh poglavjih, *Zavest je ključ, Kdo sem?* in *Pojmovnik življenja*, želel ponuditi svoja duhovna spoznanja. Tu gre za poglobljanje v spoznanja s področja raziskav **zavesti**. Vprašanje lastne identitete, pa tudi Stvarnika, Boga, je tisto, česar prebujeni človek ne more preskočiti. Ta tema je hočeš nočeš ena od tistih, ki odločajo o kakovosti življenja. S slabo predstavo o Bogu in sebi preprosto ne moreš kakovostno živeti, saj je nepojmljivo, da bi v tem presegel lastni ideal, v katerega verjameš. Razlage stvarnosti nisem gradil v skladu z verskimi predstavami, ki vključujejo Boga, temveč sem jo oprl na bolj nevtralna in manj zlorabljenega pojma: **zavest in zavedanje**. To ni v nikakršnem nasprotju s konceptom duše, duha ali Boga, obenem pa sta zavest in zavedanje pojma, ki si ju nihče ne lasti in ne pridržuje izključne pravice, da bi ju razlagal. Zato so takšne razlage za vse sprejemljive. Dvanajsto poglavje *Človek je več* smiselno zaključuje tretji sklop in knjigo kot celoto.

Spoznanje lastnega bistva – božanske biti v nas – je dragulj v kroni in cilj evolucije. Vrednosti tega spoznanja ni mogoče oceniti, saj iz človeka naredi Človeka, bolje rečeno Boga. Ker tematika ni lahka, se do poglobljenih spoznanj prebijamo **postopoma**, v skrbi, da bi bralec lahko dojel vse tisto, kar je mogoče dojeti z umom. Zadnje spoznanje je namreč umu nedosegljivo, ostane le še občutenje.

Zavedam se, da je to poglavje za marsikoga **prezahtevno**, vendar je kljub temu vredno branja. Čeprav razlag ne razumete povsem in ne sprejemate, se s tematike odstre prva tančica, zaradi česar boste nekoč, ko boste bolje pripravljene, napredovali hitreje.

Ta knjiga ponuja **celovito** predstavo o stvarnosti in trden enoten koncept, ki ustreza tako materialnemu kot duhovnemu področju. Tega do zdaj niti znanost niti religija nista znala pripraviti. Predstavljena besedila dajejo odgovore na skoraj vsa vprašanja, ki so v življenju pomembna. Z novimi informacijami boste bolje razumeli tudi *Sveto pismo*, ki marsikatero vprašanje pušča nerazčiščeno.

Na tem mestu naj se tudi malo potrese s pepelom. Naloga, ki sem se je lotil s to knjigo, je namreč dostojna čete dobrih strokovnjakov z različnih področij, jaz pa sem se podviga lotil sam, kot amater. Ker sem se raziskovanja lotil brez **sistemskega pristopa**, ne zavedajoč se, da bom nekoč o tem pisal v knjigi, sprva informacij in virov nisem zapisoval. Tako so v spominu ostala dejstva in podatki, avtorji pa ne. Zato sem bil kasneje pri pisanju in navajanju virov nemalokrat v zadregi. Tako sem zagrešil marsikatero napako, za katero mi je žal. V knjigi zato raje **glejte gozd**, ne pa posameznih dreves. Podrobnosti v tej fazi razlaganja niso najpomembnejše. Tudi tako bo učinek zelo močan.

Moja srčna želja je, da bi sodobnega človeka, ki postaja vse bolj podoben potrošniškemu robotu, **prebudil iz dremeža** ter ga spodbudil k bolj zavestnemu življenju in razumevanju sveta in sebe. Z novim znanjem, dovolj močnim za dvig ravni zavesti, ste kos reševanju tako zapletenih osebnih težav kot na videz nerešljivih civilizacijskih problemov. Z njim boste lahko **razsvetlili temo**, ki duši življenje v vas in preprečuje vaši duši zaživeti v svetlobi, svobodno.

Nihče razen vas ne more storiti koraka k vaši osebni in duhovni rasti. Ta knjiga utegne biti pri tem dragocen pripomoček. In morda se tega sprva ne boste niti zavedali.

Želim vam mirnega duha, veliko potrpežljivosti pri branju in veliko intelektualnih užitkov.

Z vso ljubeznijo,

Zoran Železnikar